OPCIÓ A

1. A propòsit d'Ausiàs March, Robert Archer ha dit que

De fet, dels cent vint-i-vuit poemes atribuïts a March, n'hi ha noranta on March descriu una sèrie de sentiments i d'estats anímics on l'amor és el punt de referència central. Això és poc sorprenent, ja que l'amor és el tema principal de la lírica medieval, i en això March segueix una pràctica ben arrelada. En canvi, la manera com desenvolupa el tema és molt innovadora.

Analitzeu aquesta idea, situeu-la en el conjunt de l'obra de l'autor i il·lustreu-la amb exemples concrets extrets dels poemes que heu llegit. [3 punts]

- 2. Expliqueu breument la funció de la Nuri com a personatge de *Terra baixa* d'Àngel Guimerà. Feu-ho, si us plau, sense caure en la simple descripció de l'argument de l'obra. Tingueu en compte —a més d'altres aspectes que us semblin interessants— la manera com es pot interpretar la relació del personatge amb la Marta. [2 punts]
- 3. Comenteu aquest text del llibre El poema de la rosa als llavis de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte —a més d'altres aspectes que us semblin convenients— els recursos literaris emprats, la localització del poema en el llibre i la interpretació que cal donar al text en funció del contingut i de la localització.

[2 punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva i, en definitiva, la metodologia de comentari] [3 punts per l'avaluació dels continguts]

DEIXARÉ LA CIUTAT

Deixaré la ciutat que em distreu de l'amor la meva barca

el Port

i el voltàmetre encès que porto a la butxaca—

l'autòmnibus brunzent i el més bonic ocell

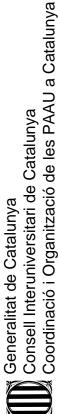
que és l'avió

i temptaré la noia que ara arriba i ja em priva

li diré com la copa melangiosa és del vi
—i el meu braç del seu coll—
i veurà que ara llenço la stylo i no la cullo

i em faré el rostre pàl·lid com si fos un minyó i diré maliciós:

—com un pinyó és la boca que em captiva.

- A Josafat, Prudenci Bertrana dóna molta importància als elements simbòlics. Analitzeu aquests elements i relacioneu-los amb les característiques de la narrativa modernista. Tingueu especialment en compte —a més d'altres aspectes que us semblin convenients— la importància de l'espai. [3 punts]
- 2. Expliqueu breument la funció del personatge de dona Xima a *Bearn o la sala de les nines* de Llorenç Villalonga. Feu-ho, si us plau, sense caure en la simple descripció de l'argument de la novel·la. En l'argumentació tingueu en compte, a més d'altres aspectes que us semblin convenients, les diferències de punt de vista respecte al personatge per part de don Toni i de Joan Mayol. [2 punts]
- Comenteu aquest fragment del capítol CCXXXI de *Tirant lo Blanc*. Tingueu en compte —a més d'altres aspectes que us semblin convenients— la manera com el text connecta amb alguns dels aspectes més característics de la novel·la, tant pel que fa al contingut com a l'estil.

[2 punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva i, en definitiva, la metodologia de comentari] [3 punts per l'avaluació dels continguts]

Com Plaerdemavida posà a Tirant en lo llit de la Princesa

[...] Com Tirant fon ab l'Emperador en lo consell, parlaren molt de la guerra e de les coses necessàries en aquella; e ja en aquella hora tots anaven vestits del que es pertanyia a guerra.

Com fon nit escura, Tirant vingué a la cambra de la Duquessa; e com l'Emperador sopava ab les dames, Plaerdemavida entrà per la cambra molt alegre e pres a Tirant per la mà e portà'l-se'n, lo qual anava vestit ab gipó de setí carmesí, ab manto abrigat e ab una espasa en la mà. E Plaerdemavida lo posà dins lo retret. E havia-hi una gran caixa ab un forat que hi havien fet perquè pogués alendar. Lo bany que allí tenien aparellat estava davant la caixa. Aprés que hagueren sopat, les dames dansaren ab los galants cavallers, e com veren que Tirant no hi era lleixaren-se de dansar, e l'Emperador se retragué en la sua cambra, e les donzelles se n'anaren e deixaren a la Princesa dins en lo seu retret, en aquell on Tirant estava, sola ab aquelles qui la tenien de servir. Plaerdemavida, en excusa de traure un drap de lli prim per al bany, obrí la caixa e deixà-la un poc oberta e posà roba dessús perquè neguna de les altres no ho vessen. La Princesa se començà a despullar, e Plaerdemavida li parà lo siti que venia en dret que Tirant la podia molt ben veure. E com ella fon tota nua, Plaerdemavida pres una candela encesa per fer plaer a Tirant: mirava-li tota la sua persona e tot quant havia filat e deia-li:

- —A la fe, senyora, si Tirant fos ací, si us tocava ab les sues mans així com jo faç, jo pens que ell ho estimaria més que si el faïen senyor del realme de França.
- —No cregues tu això —dix la Princesa—, que més estimaria ell ésser rei que no tocar-me així com tu fas.

OPCIÓ A

- 1. Un dels trets més característics de *Tirant lo Blanc* és la voluntat de realisme. Analitzeu aquest element i, per a il·lustrar l'anàlisi, feu referència a algun dels fragments que heu llegit de la novel·la. A l'hora de l'argumentació tingueu en compte, a més d'altres aspectes que us semblin convenients, la relació que es pot establir entre realisme i modernitat. [3 punts]
- 2. Podem parlar de poesia eròtica a propòsit d'*El poema de la rosa als llavis* de Joan Salvat-Papasseit? Justifiqueu la vostra resposta fent referència a poemes concrets del llibre. [2 punts]
- 3. Comenteu el següent fragment de *Terra baixa* d'Àngel Guimerà. Situeu el text en l'obra i —a més d'altres aspectes que us semblin convenients— fixeu-vos en el paper específic de Xeixa i, sobretot, en els diferents recursos de què es val l'autor a l'hora de caracteritzar Manelic.

[2 punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva i, en definitiva, la metodologia de comentari] [3 punts per l'avaluació dels continguts]

JOSEP, des del porxo. – Ja és aquí el Manelic!

CRITS, fora. - El nuvi! El nuvi! El Manelic!

PEPA, entrant. - Que no surt la Marta!

NANDO, amb dos o tres d'altres entrant. – El nuvi! El nuvi!

MANELIC, entrant. - I sí que ho sóc aquí! I com una daina que he vingut corrent! (Molt expressiva l'alegria.)

Nuri, entrant amb Antònia i Perruca i altres. – Deixeu-me'l veure! Jo el vui veure!

Tomàs, rient, al Manelic. – I quin córrer la bona peça!

MANELIC, al Tomàs. – I no per vós, no; per ella que corria! A on és, a on, la meva galindaina?

PEPA. - Marta! Marta!

Tomàs. – Ara sortirà, ara!

MANELIC, pels que el volten. – Que gent que hi ha al món, Mare de Déu! Si sembla que siguem a Núria! (Tots riuen. Ell corre a mirar per la porta de la cortina i torna al mig.) Vosaltres tots que contents! I jo també! Tira-li! Sinó que si em giro cap a muntanya em poso xup, que ploraria; que hi deixo els moltons i els gossos que m'estimen com a germans, mal m'està el dir-ho! (Mig plorant.) Ai, Tomàs, sense jo, el llop! (Ploriqueja alt. Tothom riu, i ell, a l'adonar-se'n, s'eixuga els ulls i riu bondadós. De cop se'n va a mirar per la porta de l'esquerra per si hi ha la Marta.)

Nuri, rient fort quan ja els altres no riuen. – Ai, que em fa riure el trapasser!

Tomàs. – Au, reposa, home.

MANELIC. – Doncs que no hi baixa per aquí el llop, minyons?

XEIXA. - Massa que hi ve, reïra! Ja el veuràs, ja, si Déu no t'ajuda! (Riu la gent maliciosament, i els uns als altres se diuen que dissimulin.)

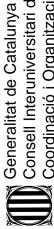
MANELIC. – Sembla que avui nos casem tots aquí! Quin riure!

Tomàs. – Què tanta gresca! Aneu fora, aneu; encara trigarà el casori. (En Xeixa també els vol treure.)

MANELIC. - No els tragueu, no; fins que surti la Marta. Oi que és guapa la Marta, minyons? Oi? Oi? Oi que és guapa? (Ha anat d'un grup a l'altre preguntant-ho, ficant-se pel mig atabaladament.)

PEPA. - Prou! I fresca, i... dallonses...

JOSEP. – Ja ho crec! (Tots han anat dient que sí.)

1. A propòsit de *Bearn o la sala de les nines* de Llorenç Villalonga, Jordi Castellanos ha dit:

La novel·la, en efecte, s'organitza sobre una hàbil superposició de punts de vista, el de don Toni, el protagonista, i el de don Joan, el narrador. Les diferències ideològiques i personals que els distingeixen no amaguen la sèrie d'elements que els acosten.

Analitzeu aquesta idea i expliqueu quina importància té en l'obra aquest joc de punts de vista. Al mateix temps, indiqueu uns quants trets que il·lustrin les semblances i les diferències entre els dos personatges esmentats. [3 punts]

- 2. Expliqueu breument un parell de característiques del protagonista de *Josafat* de Prudenci Bertrana que permetin relacionar-lo amb la narrativa modernista. [2 punts]
- 3. Comenteu aquest fragment del poema XXIII d'Ausiàs March. A l'hora del comentari, expliqueu el significat del text i tingueu en compte —a més d'altres elements que us semblin convenients— els recursos mètrics i retòrics, el concepte d'amor i el lligam amb la poesia del seu temps.

[2 punts per l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva i, en definitiva, la metodologia de comentari] [3 punts per l'avaluació dels continguts]

Lleixant a part l'estil dels trobadors qui, per escalf, trespassen veritat, e sostraent mon voler afectat

- 4 perquè no⋅m torb, diré·l que trop en vós. Tot mon parlar als qui no us hauran vista res no valrà, car fe no hi donaran, e los veents que dins vós no veuran,
- 8 en creure a mi. llur arma serà trista.

[...]

28

Sol per a vós bastà la bona pasta que Déu retenc per fer singulars dones. Fetes n'ha assats, molt sàvies e bones, mas compliment dona Teresa·l tasta, havent en si tan gran coneiximent que res no·l fall que tota no·s conega.

32 past d'entenents és son enteniment.

A l'hom devot sa bellesa encega;

[...]

Llir entre cards, lo meu poder no fa tant que pogués fer corona invisible. Meriu-la vós, car la qui és visible

- 44 no·s deu posar lla on miracle està.
- 1 *Lleixant*: deixant.
- 3 e sostraent mon voler afectat: i reprimint el meu desig apassionat.
- 4 *torb*: torbi. 4 *trop*: trobo.
- 7 *veents*: els que us veuran.
- 8 *arma*: ànima.
- 26 retenc: va retenir.
- 27 Fetes n'ha assats: bastants n'ha fetes.
- 28 compliment: perfecció.
- 30 *que res no·l fall que tota no·s conega*: que res no li falta perquè tota no es conegui.
- 32 *past*: pastura, aliment.
- 32 entenents: gent entenimentada.
- 43 Meriu-la: la mereixeu.